

REPUBLIKA E KOSOVËS/ REBULIKA KOSOVA

A.br. 1920/16

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI, Departament za Administrativna Pitanja, Fiskalna divizija, sa sudijom Krenar Berisha i pravnim sekretarom Nazife Sheholli, u administrativnom sporu tužioca M.T. iz Prištine protiv tužene Carina Kosova u Prištini, sa pravnim osnovom: carinski prekršaj, na sednici glavne rasprave održane dana 17.01.2019, u prisustvu ovlašćenog predstavnika tužioca, a u odsustvu zakonskog predstavnika tužene stranke, doneo ovu:

P R E S U D U

USVAJA SE tužbeni zahtev tužioca M.T. kao osnovan.

UKIDA se rešenje br. 07a/317/2006 od dana 11.02.2015 Carine Kosova u Prištini.

OBAVEZUJE SE tužena Carina Kosova u Prištini da tužiocu M.T. iz Prištine vrati iznos od 5.816.20 € (pet hiljada, osamstotina šesnaest eura i 20 centi) na ime ekvivalente vrednosti zaplenjene predmetne robe voziilo tpa Golf 1.9 TDI, godina proizvodnje 1998, kao i da plati zakonsku kamatu prema stepenu od 8% za period 01.01.2013 do 31.10.2018 u ukupnom iznosu od 4.112. 10€ (četairi hiljade sto dvanest eura i 10 centi).

Troškovi postupka padaju na teret svake sudske stranke.

O B R A Z L O Ž E N J E

Osporenim rešenjem tužena je usvojila zahtev tužioca, ukinula rešenje br. 123 od dana 24.04.2006 Departamenta protiv krijumčarenja, kojim je zaplenjeno vozilo VW 1.9 TDI, godina proizvodnje 1998 i dozvolila vraćanje sredstava u vrednosti od 840 € na ime zaplenjenog vozila.

Tužioc M.T. iz Prištine, podnetom tužbom Sudu dana 11.03.2015 inicirao je administrativni spor protiv tužene Carina Kosova u Prištini , kojom je tražio od suda da se usvoji tužba tužioca i ukidanje rešenje tužene, da se obaveže tužena da tužiocu nadoknadi iznos zaplenjene robe sa zakonskom kamatom.

U svojoj tužbi i preko svog ovlašćenog na ročištu glavne rasprave tužioc izjavljuje: od 2006 godine tužena je uzela vozilo tužioca Golf 3 1,9 TDI zbog sumnjivog izegavanja carinskih obaveza i carinskog prekršaja. Po prvi put vozilo je bilo registrovano i ušlo u saobraćajj dana 12.02.1998. Protiv rešenja Carine Kosova tužioc u odredjenom roku podneo tužbu nadležnom drugostepenom organu, ionda tužbu Vrhovnom sudu Kosova. Vozilo je bilo dobro očuvano, sa ne visokom predjenim kilometrima, tako da u vreme oduzimanja bilo je u vrlo dobrom stanju,

vrednost vozila je bila najmanje 5000€ kojom je iznosom tužioc oštećen. Tuženi organ je usvojio zahtev tužioca i dozvolio vraćanje uplate u vrednosti od 840 € na ime nadoknade za oduzeto vozilo. Smatram da tužioc ima pravo na nadoknadu štete i predložio da sud presudom obaveže tuženu da tužiocu plati nadoknadu štete i da mu nadoknadi troškove postupka sada samo za ovo jeer tužioc je ima i druge troškove krivičnog postupka, medjjutim ovo nije predmet ovog spora. Pri nadoknadi štete da obaveže tuženu da tužiocu na ime sastavljanja tužbe, predstavljanja prema A.T i nadoknadu veštaka koja je plaćena u vrednosti od 200 eura, sve ovo sa kamatom koja se plaća za nadoknadu štete. Osim ovoga vozilo je korišćeno za ekonomske namene, jer tužioc vozilom je vršio obuku kandidata za vozačku dozvolu, na osnovu čega uzetih prihoda u prošlom periodu tužioc traži 800,00 eura mesečno za gubitke koje je imao za 60 meseci.

Zakonska predstavica tužene u odgovoru na tužbu od dana 23.03.2018 izjavljuje: u celosti osporavamo tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan. Osporeno rešenje je doneto shodno svim odredbama na snazi i ono na šta pretendira straka da je ovo rešenje doneto sa zakonskim kršenjima uopšte ne stoji, sa obrazloženjem da osporeno rešenje je doneto shodno zakonodavstvu na snazi i na pravedan način, dok tužena stranka svoje pretenzije nije potvrdio ni sa jednim jedinim dokazom. Tužena predlaže sudu da nakon administriranja dokaza, donese presudu kojom odbija tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan i da ostavi na snazi osporeno rešenje, kao zakonito.

Sud je razmotrio ovaj administrativni sudski spor shodno odredbama člana 41 ZOS-a iz razloga što zakonski predstavnik tužene i ako je primio poziv za ročište dana 06.12.2018 ona nije bila prisutna i svoj nedolazak nije opravdala (dokaz: dostavnica primljena od strane Ministarstva Pravde dana 06.12.2018).

U cilju potvrđivanja pravog i potpunog faktičkog stanja, sud u postupku dokaza na ročištu javne glavne rasprave od dana 17.01.2019 administrirao relevantne dokaze i to: odgovor na tužbu od dana 25.05.2018 od strane Ministarstva Pravde, rešenje 07a/br.317/2006 od dana 11.02.2015 Carine Kosova, tužba tužioca br. 350/2017 od dana 07.03.2017, ugovor o kupu prodaji vozila ode dana 31.07.2008, imeil Carine Kosova, dokumentacija javne rasprodaje u Carini Kosova, knjižica vozla, rešenje o zaplenjivanju vozila od dana 24.04.2006 Carinske službe UNMIK-a, policijski izveštaj, Carinska izjava Srbije, finacijsko veštačenje od dana 15.11.2018, godišnji katalog 2007.

Shodno zakonskim odredbama člana 81 stav. 1 Zakona br. 04/L-102 za Izmene i Dopune Zakona o Poreskoj administraciji i procedurama br. 03/L-222, sud je procenio zakonitost osporenog rešenja, navode u tužbi , odgovor na tužbu, spise predmeta u ovom administrativnom sporu i izjavama na ročištu glavne rasprave, i našao da je tužbeni zahtev osnovan.

U obrazloženju osporenog rešenja sud je doneo konstataciju da tuženi organ Carina Kosova u Prištini, u nemogućnosti vraćanja zaplenjenog vozila, omogućila je isplatu od 840 € u vrednosti prodaje vozila putem javne rasprodaje br. 40/08 od dana 31.07.2008 koje dokazuju dokumentaciju prodaje kao što je ugovor o prodaji, zapisnik o prodaji vozila, poziv za javnu rasprodaju. Do prodaje ovog vozila došlo je na osnovu odredbi člana 292 Zakonika za Carinu i Akcize.

U postupku administrativnog spora sud da bi potvrdio realnu vrednost predmetne zaplenjene robe od strane tužene rešenjem br. 123/06 od dana 24.04.2006 Departamenta za krijumčarenje- Carina Kosova, i isti prodat na javnoj rasprodaji prema kupoprodajnom ugovoru od dana

31.07.2008 između tužene i kupca, predlogom ovlaštenog predstavnika tužioca, sud je usvojio zahtev da se administriranje dokaza u ovom administrativnom sporu uradi preko financijskog veštačenja, u cilju konstatovanja tačne vrednosti prodaje sporne predmetne robe.

Rešenjem A. 1920/16 od dana 19.07.2018 sud je odredio financijskog veštaka u ovom administrativnom sporu koju odluku su prihvatili oba predstavnika sudskih stranaka. Ovim rešenjem, ovaj sud u cilju otklanjanja nedostataka što se tiče načina prodaje sporne robe od strane tužene Carina Kosova, od veštaka je traženo da proceni da li je pravedno određena ekvivalentna vrednost nadoknade robe – vozilo marke ..., godina proizvodnje 1998, prodat u vrednosti od 840 € tako da se ova procena uradi referišući se vrednosti domaćeg tržišta, katalogu uvozne države, internetu, dokumentaciji predmeta iz kojih se može konstatovati prodajna cena slične robe.

Financijski veštak predao je sudu veštačenje od dana 15.11.2018 iz koje se vidi da veštak realnu vrednost vozila od 6.656.20€ oslonio na podatke iz priložene dokumentacije predmeta i to obezbedjenu u postupku veštačenja kao: katalog cena i nomenklature vozila 2007 godine koji je upotrebljen za određivanje cene predviđenih vozila za carinjenje u slučajevima uvoza.

Na osnovu ovih nalaza veštaka, koja su uzeta referišući se kriterijumima u katalogu vozila 2007 kao: godina proizvodnje predmetnog vozila dt. 30.06.1998, datum procene vozila-starost 16.02.2006, karakteristike vozila, sud je našao da tužena Carina Kosova nije uradila jednu pravednu procenu predmetne robe kada je osporenim rešenjem tužiocu dozvolila vraćanje ekvivalente vrednosti prodane robe u vrednosti od 840 €. Nakon što je tuzioc primio iznos od 840 € od tužene na ime nadoknade, sud je potvrdio da je pravedno u financijskom veštačenju uradjeno minusiranje ove vrednosti, i ukupan iznos nadoknade koju treba vratiti tužiocu je 5.816.20 €. Tužena koja se u osporenom rešenju referiše da je robu prodala prema javnoj rasprodaji (licitaciji) br. 40/08 dt. 31.07.2008, tužena niti pravni predstavnik tužene stranke Ministarstvo Pravde – Državna advokatura nisu dali neki konkretan odgovor u vezi sa određenom vrednošću prema financijskom veštačenju, ali podneskom od dana 17.01.2019 tužena izjavljuje da u celosti osporava kao neosnovano financijsko veštačenje od dana 15.11.2018.

Sud nije usvojio predlog zakonskog predstavnika tužene u podnesku od dana 17.01.2019 koja izjavljuje da tužba tužioca je podneta van zakonskog roka pošto tuženi rešenje je primio dana 18.02.2015. Sud nakon razmatranja tužbe tužioca podnete dana 11.03.2015 u sudu i drugih spisa predmeta, uradio je računanje kalendarskih dana i konstatovao da je tužba podneta unutar roka od 30 dana kao što se predviđa odredbom člana 3 Zakona 04/L-102 za Izmene i Dopune Zakona o Poreskoj administraciji i procedurama br. 03/L-222.

Iz administriranih dokaza sud konstatuje da je tužena donela nepravedan zaključak u smislu određivanja ekvivalente vrednosti osporene robe, sud je potvrdio faktičko stanje preko sudskog veštačenja i pošto potvrđene činjenice tokom postupku daju sigurnu osnovu za meritorno odlučivanje pitanja, sud je sam odlučio u ovom administrativnom sporu. Sud je poklonio potpuno poverenje mišljenju i konstataciji financijskog veštaka koje sadrži dovoljne i argumentovane informacije u vezi sa vrednošću predmetne sporne robe.

Na osnovu odredbe člana 382 stav 2 ZOO-a, člana 292 Zakonika Carine i Akciza Kosova 03/L-109, sud je prihvatio tužiocu traženu kamatu u visini od 8% za period 01.01.2013 do 31.10.2018 u ukupnom iznosu od 4.112,10€.

Sud odlučio za troškove postupka u skladu sa članom 64 Zakona br. 03/L-202 za Administrativne sporove, pošto prema ovom članu u administrativnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Zato, na osnovu faktičkog stanja, suočavanja i ekzaminiranja dokaza u spisima predmeta, sud procenjuje da su pretenzije tužioca osnovane i pravedne, zato usvaja tužbeni zahtev tužioca kao osnovan, ukida osporeno rešenje br. 07a/br.317/2006 od dana 11.02.2015 tužene Carine Kosova u Prištini, i obavezuje se tužena Carina Kosova da tužiocu M.T. iz Priština vrati iznos od 5.816,20€ (pet hiljada osamstotina šesnaest eura i 20 centi) na ime ekvivalentne vrednosti predmetne zaplenjene robe vozilo tipa ....., godiona proizvodnje 1998 kao i da mu plati zakonsku kamatu prema stepenu od 8% za period 01.01.2013 do 31.10.2018 u ukupnom iznosu od 4.112,10 € (četiri hiljade stodvanest eura i 10 centi).

Bazirajući se na gorenavedene podatke, sud shodno zakonskim odredbama člana 81.I stav 2. Tačka 2.2 Zakona br. 04/L-102 za Izmene i Dopune Zakona o Poreskoj administraciji i procedurama br. 03/L-222, odlučio kao u dispozitivu ove Presude.

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI
Departament za Administrativna Pitanja-Fiskalna divizija
A.br. 1920/16, dana 17.01.2019

S u d i j a
Krenar Berisha

PRAVNA POUKA:

Protiv ove Presude dozvoljena je žalba u roku od 60 dana od dana prijema istog, Apelacionom sudu u Prištini, preko ovog suda.

Prevodilac:
Blerta Krusha